

EGYHÁZ

Vallási sokszínűség, vegyes világnézetek Ópusztaszeren + FOTÓK

Ez a tartalom archív! A cikkben szereplő információk a megjelenés óta megváltozhattak.

Megjelent: 2014.05.30. 06:53

Szerző: **Gaál Bernadett**

Utolsó közös állomásához ért az Ökumenikus vallási útvonal kialakítása Temes és Csongrád megyében elnevezésű projekt Ópusztaszeren. A térségben megújuló templomok és felekezeti imaházak turizmusban betöltött szerepéről, a vallási sokszínűségről tartottak előadást csütörtökön.

“Rossz ember nem vág bele ilyen útba, mert nem akar rá időt szánni” – állítja *Tokaji Ferenc*, a Szent István Egyetem docense. Túrabot, tömött hátizsák, bőrvön lógó kulacs, esetleg egy (drót)szamár társasága: ezek a modern kori zarándok ismertetőjegyei. Mindegy, hogy az úti cél a napjainkban népszerű Róma vagy Jeruzsálem, ami a legelső magyarok látogatta szent helyek egyike, a hívek jelentős többsége manapság is éppen olyan fontosnak tartja a misztikus kapcsolat megteremtésének ezen formáját, mint a középkorban. Csak a külsín változott – na meg a zarándokútvonalak állapota -, de még így is évente legalább 100 ezer ember keresi fel a szent ereklyék helyeit, hogy vezekeljen, megtisztítsa lelkét, vagy egyszerűen ápolja

kapcsolatait a közösséggel. Az egyetemi docens a középkori és mai európai utak ismertetéséhez hozzátette, a zarándokútvonalak mentén egész iparágak épültek, aktív kereskedelmi élet alakult ki.

Glässer Norbert, a Szegedi Tudományegyetem Néprajzi és Kulturális Antropológiai Tanszék tanársegéde a zsidó zarándokutakról, az örökségturizmusról szólt a hallgatósághoz. Mint mondta, az 1990-es évektől az elvándorolt zsidók leszármazottai, illetve az elszármazottak részéről komolyabb érdeklődés vette kezdetét a zarándokhelyek iránt. A vallás hívei másként róják le kegyeletüket példaképeik előtt mint a keresztények, ők ugyanis azért látogatják a rabbik sírjait, hogy kéréseiket levelek formájában helyezték el a szent helyen; a rabbi érdemeire való tekintettel bíznak imáik meghallgattatásában. Az ilyen utazások mindig családi események, a rokonok nyughelyének felkeresése után azokat a településeket, intézményeket is meglátogatják, amelyekhez szoros emlékek fűzik a családot. Glässer kiemelte, a zsidók ritkán teszik meg saját lábukon a kilométereket. Egy időben a MÁV is biztosított kedvezményes zarándokjegyeket.

Miklós Péter egyháztörténész, teológus három, a keresztény szokásoktól egészen eltérő szubkultúrát mutatott be. Egyfelől a roma zarándokhelyet, a francia Saintes-Maries-de-la-Mer környéki hagyományokat, a petőfiszállási motorkerékpárosok közösségét, valamint a somogyvámosi Krisna-völgy értékeit hozta közelebb Ópusztaszerhez.

A cigányok védőszentje – merthogy ilyen is van – a szolgáskorban nevelkedett Szent Sára (vagy Fekete Sára), akit hivatalosan sosem avattak szentté, sem boldoggá, a romák között mégis olyan kultusz alakult ki, ami a Vatikánt is engedélyezési kényszer alá vonta. Kegyszobra tiszteletnek örvend, minden év májusában ünnepélyes körmenettel elviszik egészen a francia tengerpartig. Nagy meglepődést váltott ki a Bátor Botond alapította mintegy 200-300 tagot számláló petőfiszállási motorkerékpárosok. A rend életében központi elemet képvisel a Mária-tisztelet, ezért a tagok fehér ruhát hordanak, rózsafüzérhez imádkoznak. Somogyvámos ugyancsak különleges vallási közösségnek adott otthont 1993-ban; a magyarországi Krisna-kultúra bölcsője az indiai szokások ápolásának biztosít színteret. Híveik némileg keveredtek a magyar szokásokkal, például a búcsú ünnepe beszivárgott az itthoni Krisna családok életébe.

Miklós Péter előadását *Petri Márta*, a szegedi Ferences Látogatóközpont igazgatója követte, aki a központ fejlesztéséről, és a Havas Boldogasszony Búcsú rendezvényben rejlő idegenforgalmi, valamint a szegedi alsóvárosi ferences plébánia turisztikai lehetőségeiről beszélt.